LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

N U T A R I M A S
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS HIDROMETEOROLOGIJOS ĮSTATYMO KONCEPCIJOS PATVIRTINIMO

2006 m. vasario 23 d. Nr. 187
Vilnius

Įgyvendindama Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004–2008 metų programos įgyvendinimo priemonių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2005 m. kovo 24 d. nutarimu Nr. 315 (Žin., 2005, Nr. 40-1290), 389 punktą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Patvirtinti Lietuvos Respublikos hidrometeorologijos įstatymo koncepciją (pridedama).

MINISTRAS PIRMININKAS ALGIRDAS BRAZAUSKAS

APLINKOS MINISTRAS ARŪNAS KUNDROTAS

_____

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos Vyriausybės
2006 m. vasario 23 d. nutarimu Nr. 187

LIETUVOS RESPUBLIKOS HIDROMETEOROLOGIJOS ĮSTATYMO KONCEPCIJA

I. TEISINIS KONCEPCIJOS RENGIMO PAGRINDAS

1. Lietuvos Respublikos hidrometeorologijos įstatymo koncepcija (toliau vadinama – ši Koncepcija) parengta įgyvendinant Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004–2008 metų programos įgyvendinimo priemonių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2005 m. kovo 24 d. nutarimu Nr. 315 (Žin., 2005, Nr. 40-1290), 389 punktą.

II. ĮSTATYMO REGULIAVIMO DALYKO IR TIKSLŲ BENDROJI CHARAKTERISTIKA

2. Lietuvos Respublikos hidrometeorologijos įstatyme (toliau vadinama – įstatymas) numatoma reglamentuoti visuomeninių santykių, susijusių su hidrometeorologine veikla, teisinio reguliavimo pagrindus.

Hidrometeorologiniai stebėjimai – sudėtinė šalies infrastruktūros dalis, o hidrometeorologinės veiklos rezultatas yra šalies piliečiams, ūkio subjektams ir valstybės institucijoms teikiama informacija, kurios reikia darniai ūkio plėtrai, ekologinei ir žmonių saugai užtikrinti. Dėl šių priežasčių hidrometeorologinė veikla priskirtina prie prioritetinės veiklos. Kadangi svarbiausiųjų veiklos sričių visuomeniniai santykiai turi būti reglamentuojami įstatymų, o ne įstatymų lydimųjų teisės aktų, pasirinkta hidrometeorologinės veiklos reglamentavimo forma – šios srities visuomeninius santykius reglamentuoti įstatyme.

3. Įstatymas nustatys hidrometeorologinės veiklos (stebėjimų, prognozių, informacijos teikimo ir kitko) Lietuvos Respublikoje organizavimo ir vykdymo tvarką, hidrometeorologinę veiklą vykdančių juridinių ir fizinių asmenų teises ir pareigas, hidrometeorologijos paslaugų teikėjų ir gavėjų atsakomybę ir ginčų sprendimo būdus.

4. Įstatyme bus apibrėžtos su hidrometeorologine veikla susijusių dalykų sąvokos:

Hidrometeorologinė veikla – hidrometeorologiniai stebėjimai (matavimai), duomenų analizė ir patikimumo nustatymas, kaupimas ir saugojimas, hidrometeorologinių (tarp jų klimato kaitos) prognozių sudarymas.

Hidrometeorologinės paslaugos – hidrometeorologinės veiklos sukuriamos informacijos pagrindu ir paslaugos gavėjo prašymu teikiamos paslaugos.

Paslaugos teikėjas – juridinis ar fizinis asmuo, teikiantis hidrometeorologines paslaugas.

Paslaugų gavėjas – bet kuris juridinis ar fizinis asmuo, kuris asmeniniais, profesiniais, verslo ar kitais tikslais naudojasi hidrometeorologine paslauga.

5. Įstatyme bus nustatyti principiniai reikalavimai teikiamai hidrometeorologinei paslaugai, jos prieinamumas bet kuriam juridiniam ar fiziniam asmeniui. Įstatymas numatys galimybę gauti specialias, komercines hidrometeorologines paslaugas.

6. Įstatymas įtvirtins nuostatą, kad hidrometeorologinius stebėjimus – sudėtinę valstybinio aplinkos monitoringo dalį – atlieka ir informaciją apie laukiamas ekstremalias hidrometeorologines sąlygas gali skelbti tik Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija (toliau vadinama – Vyriausybės įgaliota institucija). Įstatyme bus nustatytos institucijos, atsakingos už hidrometeorologinę veiklą, teisės ir pareigos.

7. Įstatymas reglamentuos Lietuvos hidrometeorologijos srities tarptautinio bendradarbiavimo ir įsipareigojimų vykdymo principus.

III. KITŲ TEISĖS AKTŲ, REGLAMENTUOJANČIŲ TĄ PAČIĄ VISUOMENINIŲ SANTYKIŲ SRITĮ, CHARAKTERISTIKA

8. Šiuo metu Lietuvos Respublikoje nėra įstatymo, reglamentuojančio su hidrometeorologine veikla susijusių visuomeninių santykių visumos. Kai kuriuose teisės aktuose galima rasti nuostatų, kurios iš dalies susijusios su hidrometeorologine veikla, tačiau jos reglamentuoja tik tam tikrus hidrometeorologinės veiklos aspektus ir neužtikrina visapusiško teisinio jos reguliavimo.

9. Lietuvos Respublikos aplinkos monitoringo įstatymo (Žin., 1997, Nr. 112-2824) 7 straipsnio 2 punkte nustatyta, kad vykdant aplinkos monitoringą turi būti stebima, vertinama ir prognozuojama oro bei vandens būklė. Šio įstatymo lydimasis teisės aktas – Valstybinė aplinkos monitoringo 2005–2010 metų programa, patvirtinta Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2005 m. vasario 7 d. nutarimu Nr. 130 (Žin., 2005, Nr. 19-608), tarp programos tikslų ir pagrindinių uždavinių nurodo būtinumą vertinti šalies klimato pokyčius (programos 8.1.1.1 punktas). Tarp programos įgyvendinimo priemonių – hidrometeorologiniai stebėjimai ore, Baltijos jūros pakrantėje, Kuršių mariose, ežeruose ir upėse. Nors šiuose teisės aktuose yra nuostatų, kuriomis reikia vadovautis vykdant hidrometeorologinius stebėjimus, tačiau jos neskirtos reglamentuoti visą hidrometeorologinę veiklą ir nenustato šios veiklos reguliavimo teisinių normų.

10. Lietuvos Respublikos vandens įstatymas (Žin., 1997, Nr. 104-2615; 2003, Nr. 36-1544) ir Lietuvos Respublikos jūros aplinkos apsaugos įstatymas (Žin., 1997, Nr. 108-2731) hidrometeorologinės veiklos nereglamentuoja. Šiuose įstatymuose apsiribojama nurodymu vykdyti paviršinio vandens ir jūros monitoringą.

11. Lietuvos Respublikos aviacijos įstatymo (Žin., 2000, Nr. 94-2918) 18 straipsnis numato, kad meteorologinę informaciją aviacijos reikmėms teikia Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotas meteorologijos paslaugų teikėjas, o meteorologinės informacijos rūšis, mastą ir jos teikimo tvarką atitinkamai nustato civilinės aviacijos administracija ir kariuomenės vadas. Šio įstatymo lydimuoju aktu – Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. liepos 8 d. nutarimu Nr. 862 „Dėl Vyriausybės įgalioto meteorologijos paslaugų teikėjo aviacijos reikmėms skyrimo“ (Žin., 2004, Nr. 108-4047) – Lietuvos Respublikos Vyriausybė paskyrė Lietuvos hidrometeorologijos tarnybą prie Aplinkos ministerijos Vyriausybės įgaliotu meteorologijos paslaugų teikėju aviacijos reikmėms ir pavedė Susisiekimo ministerijai ir Aplinkos ministerijai nustatyti atlyginimo už teikiamas meteorologines paslaugas civilinei aviacijai dydį ir tvarką. Tačiau ir šie teisės aktai reglamentuoja tik nedidelę, nors ir labai svarbią, hidrometeorologinės veiklos sritį.

12. Lietuvos Respublikos įstatymas „Dėl Lietuvos Respublikos ir Europos meteorologinių palydovų eksploatacijos organizacijos (EUMETSAT) susitarimo dėl valstybės bendradarbiavimo ratifikavimo“ (Žin., 2005, Nr. 122-4358) įteisina Lietuvos Respublikos bendradarbiavimą su EUMETSAT. Susitarimas numato, kad Lietuvos Respublika paskiria vieną Lietuvos hidrometeorologijos tarnybos prie Aplinkos ministerijos atstovą būti EUMETSAT bendradarbiaujančių valstybių patariamojo komiteto, kuris įsteigtas prie EUMETSAT kaip Tarybos pagalbinis organas, nariu.

IV. KEIČIAMŲ AR PANAIKINAMŲ TEISĖS NORMŲ NEEFEKTYVUMO ANALIZĖ

13. Vadovaujantis III skyriuje pateikta teisės aktų, reguliuojančių tą pačią visuomeninių santykių sritį, charakteristika, galima teigti, kad šiuo metu nėra įstatymų, kurie išsamiai reguliuotų hidrometeorologinę veiklą, o esami įstatymų lydimieji teisės aktai neužtikrina visapusiško hidrometeorologinės veiklos reglamentavimo. Keisti ar panaikinti teisės normas, kurios reglamentuoja platesnio turinio visuomeninius santykius (aplinkos apsaugą, visuomenės informavimą, transportą ar panašiai), priimant šį įstatymą netikslinga (juo labiau, kad juose nėra nuostatų, prieštaraujančių šiai Koncepcijai).

V. UŽSIENIO VALSTYBIŲ TEISĖKŪROS APŽVALGA

14. Rengiant šią Koncepciją, nagrinėta Austrijos, Danijos, Estijos, Latvijos, Lenkijos, Suomijos, Švedijos, Vokietijos, kai kurių kitų Europos Sąjungos valstybių ir Rusijos patirtis rengti hidrometeorologijos tarnybų veiklą reglamentuojančius teisės aktus. Įstatymai hidrometeorologinę veiklą reglamentuoja Austrijoje, Lenkijoje, Švedijoje, Vokietijoje ir Rusijoje. Šių valstybių įstatymai apibrėžia valstybės įgaliotų institucijų teises ir funkcijas atliekant stebėjimus, kuriant duomenų bankus, sudarant prognozes, teikiant informacines paslaugas ir plėtojant tarptautinį bendradarbiavimą. Bendriausio pobūdžio įstatymas priimtas Rusijoje. Jis reglamentuoja ne tik valstybės įgaliotos institucijos, bet ir visą šalyje vykdomą hidrometeorologinę veiklą.

15. Užsienio valstybės taiko skirtingus hidrometeorologinės veiklos modelius. Danijoje, Anglijoje, Prancūzijoje, Suomijoje ir Vokietijoje veikia meteorologijos, Austrijoje – viena meteorologijos ir geodinamikos (seisminė, žemės magnetizmo, gravimetrijos, geoelektros), Lenkijoje – meteorologijos, hidrologijos ir vandens ūkio, Estijoje ir Švedijoje – meteorologijos, hidrologijos ir okeanografijos veiklą įpareigotos vykdyti valstybės institucijos. Latvijoje 2005 metais įkurta Aplinkos, geologijos ir meteorologijos agentūra.

Kai kuriose Europos Sąjungos valstybėse (pvz., Lenkijoje, Suomijoje, Vengrijoje, Vokietijoje) yra specialios meteorologijos tarnybos, teikiančios informaciją karinėms struktūroms. Didžiojoje Britanijoje, Graikijoje ir Italijoje meteorologijos tarnybos įkurtos prie gynybos (krašto apsaugos) ministerijų, tačiau informaciją jos teikia tiek karinėms, tiek civilinėms institucijoms ir krašto piliečiams.

Visos vakarų valstybių hidrometeorologijos tarnybos teisės aktų įpareigotos atlikti mokslo tiriamuosius darbus.

VI. TARPTAUTINĖS TEISĖS, EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS NORMŲ IR PRINCIPŲ ANALIZĖ

16. Nuo 1992 metų Lietuvos Respublika – Pasaulinės meteorologijos organizacijos (toliau vadinama – PMO) narė, taigi yra įsipareigojusi vadovautis šios Jungtinių Tautų specializuotos agentūros teisės aktais ir visų pirma – PMO konvencija (Vašingtonas, 1947 m. spalio 11 d.). PMO konvencija numato, kad PMO narės vadovaujasi bendrais standartais, atlikdamos meteorologinius ir kitus stebėjimus, ir užtikrina standartizuotą stebėjimo ir statistikos duomenų pateikimą, kuria ir palaiko sistemas, užtikrinančias galimybę skubiai keistis meteorologine informacija, naudoti šią informaciją ūkinės ir kitos žmonių veiklos poreikiams tenkinti, skatina operatyvinės hidrologijos veiklą ir specialistų rengimą. PMO bendrojo reglamento (PMO pagrindinių dokumentų rinkinys, PMO Nr. 15, Ženeva, 2003)

6-oji taisyklė nustato, kad kiekviena PMO narė turi skirti nuolatinį atstovą PMO. Nuolatinis atstovas turi būti tos valstybės meteorologijos ar hidrologijos tarnybos direktorius. Apie nuolatinio atstovo skyrimą valstybė raštiškai turi informuoti PMO Generalinį sekretorių. Meteorologinės ir su ja susijusios informacijos bei produktų mainų politiką ir praktiką, įskaitant komercinės meteorologinės veiklos santykius, reglamentuoja PMO 12-ojo kongreso (1995 m., Ženeva) rezoliucija. Pripažindama, kad yra tendencija vis labiau sukomercinti meteorologinius ir hidrologinius darbus, ši rezoliucija tiksliai nurodo minimalų informacijos ir produktų rinkinį, kuriuo PMO narės galėtų keistis nemokamai ir be naudojimo sąlygų.

17. PMO ir Europos Komisija 2003 metais pasirašė Susitarimo memorandumą, kuriame nurodytas pagrindinis šio susitarimo prioritetas – duomenų apie orus, klimatą ir vandenį kaupimas, duomenų, prognozių ir perspėjimų teikimas, šios informacijos naudojimas siekiant sumažinti ūkinės žmonių veiklos poveikį klimatui, informacijos, kurios reikia žemės ūkiui, transportui, aplinkosaugai ir kitkam, teikimas.

18. Europos Sąjungos teisė tiesiogiai nereglamentuoja hidrometeorologinės veiklos normų ir principų. 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Europos Sąjungos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (toliau vadinama – Direktyva), nurodo, kad valstybės Europos Sąjungos narės sudaro vandens būklės monitoringo programas taip, kad vandens būklė būtų nuosekliai ir išsamiai prižiūrima, kiek tai susiję su vandens telkinių

ekologine bei chemine būkle ir ekologiniu potencialu. Nors Direktyvos 1 straipsnyje („Paskirtis“) rašoma, kad vienas iš jos tikslų – nustatyti vidaus paviršinių vandenų apsaugos sistemą, kuri prisidėtų prie potvynių ir sausrų sukeltų padarinių švelninimo, išimtinis dėmesys joje skiriamas tik vandenų apsaugai nuo užterštumo. Hidrologijos klausimų Direktyva iš esmės nereglamentuoja.

19. Europos Bendrijos steigimo sutarties (toliau vadinama – Sutartis) 3 straipsnis numato, kad viena iš Bendrijos veiklos sričių yra kliūčių laisvam paslaugų judėjimui tarp valstybių panaikinimas. Sutarties 50 straipsnis nurodo, kad paslaugos – tai tokios paslaugos, kurios paprastai teikiamos už užmokestį. Kadangi hidrometeorologinė veikla susijusi su paslaugų teikimu, hidrometeorologines paslaugas Lietuvoje galėtų teikti ir kuri nors kita valstybė (tokių pavyzdžių Europos Sąjungos valstybėse jau yra). Įstatyme bus reglamentuojami Vyriausybės įgaliotos institucijos ir kitos valstybės juridinių ar fizinių asmenų visuomeniniai santykiai, atsirandantys vykdant hidrometeorologinę veiklą Lietuvos Respublikoje.

VII. PAGRINDINĖS VISUOMENINIŲ SANTYKIŲ REGULIAVIMO NUOSTATOS

20. Įstatymas įtvirtins pagrindinius hidrometeorologinės veiklos reglamentavimo principus, paslaugų gavėjų (juridinių ir fizinių asmenų) ir paslaugų teikėjų santykius, atsirandančius vykdant hidrometeorologinę veiklą.

21. Įstatyme bus nustatyta, kad Vyriausybės įgaliota institucija metodiškai vadovauja hidrometeorologiniams stebėjimams Lietuvos Respublikoje, formuoja pasiūlymus dėl hidrometeorologinės veiklos politikos ir atlieka šios veiklos valstybinę priežiūrą.

22. Įstatymas reglamentuos hidrometeorologinę veiklą vykdančių institucijų veiksmus informuojant ir perspėjant gyventojus, valstybės ir savivaldybių institucijas ir įstaigas bei ūkio subjektus esant ekstremalių hidrometeorologinių situacijų (potvynių, uraganų ir kitko) pavojui.

23. Įstatyme numatoma įtvirtinti nuostatą, kad prie statomų ir veikiančių objektų, kurių saugus eksploatavimas priklauso nuo hidrometeorologinių sąlygų (hidroelektrinių, užtvankų, uostų ir kitų), būtų suprojektuotos ir vartotojo lėšomis eksploatuojamos hidrometeorologinių stebėjimų stotys, teikiančios informaciją, kurios reikia saugiai šių objektų veiklai užtikrinti ir gamtosauginių reikalavimų vykdymo kontrolei atlikti. Ekstremalių hidrometeorologinių situacijų atveju ši informacija turės būti operatyviai teikiama Vyriausybės įgaliotai institucijai.

24. Įstatyme bus nustatyta, kad:

24.1. Vyriausybės įgaliotos institucijos funkcijoms atlikti reikalingas savivaldybių ilgalaikis materialusis turtas (žemė ar patalpos) gali būti panaudos pagrindais perduodamas Vyriausybės įgaliotai institucijai laikinai neatlygintinai valdyti ir naudoti;

24.2. nuosavybės teise savininkui priklausančiame žemės sklype steigiant Vyriausybės įgaliotos institucijos hidrometeorologinių stebėjimų stotį (ar jai veikiant), žemės naudojimo klausimai sprendžiami vadovaujantis Lietuvos Respublikos teisės aktais dėl žemės paėmimo visuomenės poreikiams;

24.3. steigiant ne Vyriausybės įgaliotos institucijos hidrometeorologinių stebėjimų stotis, žemės ar kito turto naudojimo klausimai sprendžiami šalių susitarimu Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka;

24.4. už hidrometeorologinių įrenginių ar įtaisų gadinimą fiziniai asmenys pagal Lietuvos Respublikos įstatymus gali būti traukiami atsakomybėn įstatymų nustatyta tvarka.

VIII. GALIMOS NUMATOMO TEISINIO REGULIAVIMO PASEKMĖS

25. Siūlomas įstatymas leis geriau koordinuoti pavienių valstybės tarnybų vykdomą hidrometeorologinę veiklą, efektyviau naudoti Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšas.

26. Įstatymas sukurs teisinį pagrindą šalies interesams naudoti ne tik valstybiniame sektoriuje gaunamą hidrometeorologinę produkciją, bet ir leis teikti šalies ir užsienio vartotojams aukštesnio lygio hidrometeorologijos paslaugas.

27. Įstatymas reglamentuos ne tik šalies, bet ir užsienio juridinių ir fizinių asmenų teises ir pareigas, vykdant hidrometeorologinę veiklą Lietuvoje. Laisvos paslaugų rinkos sąlygomis toks reglamentavimas leis geriau užtikrinti teikiamos hidrometeorologinės produkcijos patikimumą.

IX. FINANSINIS IR EKONOMINIS PAGRĮSTUMAS

28. Įstatymui įgyvendinti papildomo Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto finansavimo nereikėtų. Šiuo metu kai kurios Lietuvos Respublikos institucijos (pvz., pavaldžios Susisiekimo ministerijai ir Žemės ūkio ministerijai) yra įkūrusios žinybinius meteorologinių stebėjimų tinklus ir gaunamą informaciją naudoja beveik išskirtinai tik savo poreikiams. Didėjant hidrometeorologinės informacijos poreikiui, tokių stebėjimų apimtis ateityje tik didės. Koordinuojant atskirų valstybės (ir ne tik valstybės) institucijų vykdomą hidrometeorologinę veiklą, bus galima racionaliau naudoti Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšas, naudoti gaunamą hidrometeorologinę informaciją platesnio vartotojų rato poreikiams tenkinti.

29. Priėmus šį įstatymą, pagerės šalies gyventojų, valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų, ūkio subjektų aprūpinimas juos dominančia hidrometeorologine informacija, bus sudarytos galimybės mažinti nuostolius, kuriuos gali sukelti nepalankios hidrometeorologinės sąlygos.

X. NUMATOMA ĮSTATYMO STRUKTŪRA

30. Siūlomą įstatymą sudarys 7 skyriai: „I skyrius. Bendrosios nuostatos“, „II skyrius. Hidrometeorologinė veikla. Hidrometeorologinę veiklą vykdantys juridiniai ir fiziniai asmenys“, „III skyrius. Hidrometeorologinės veiklos valdymas“, „IV skyrius. Hidrometeorologinės informacijos teikimas“, „V skyrius. Atsakomybė už Hidrometeorologijos įstatymo pažeidimus ir ginčų sprendimas“, „VI skyrius. Tarptautinis bendradarbiavimas“, „VII skyrius. Baigiamosios nuostatos“.

31. Įstatymo I skyriuje bus nustatyta įstatymo paskirtis ir taikymo sritys, pateiktos pagrindinių įstatyme naudojamų sąvokų (pvz., „hidrometeorologinė veikla“, „hidrometeorologiniai duomenys“, „produktai ir paslaugos“ ir t. t.) apibrėžtys, nurodyti įstatymo tikslai ir uždaviniai.

32. Įstatymo II skyriuje bus nustatyta, kas gali vykdyti hidrometeorologinę veiklą, reglamentuotos hidrometeorologinę veiklą vykdančių juridinių ir fizinių asmenų teisės ir pareigos.

33. Įstatymo III skyriuje bus numatytos Vyriausybės įgaliotos institucijos teisės ir funkcijos, vykdant juridinių ir fizinių asmenų hidrometeorologinės veiklos priežiūrą, reglamentuoti žemės savininkų ir vykdančių hidrometeorologinę veiklą juridinių ir fizinių asmenų santykiai. Hidrometeorologinė veikla iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto finansuojamose institucijose bus planuojama koordinuojant su Vyriausybės įgaliota institucija, kuri rengs ir nustatytąja tvarka tvirtins ar teiks tvirtinti norminius aktus hidrometeorologinių stebėjimų ir kitais hidrometeorologinės veiklos reglamentavimo klausimais, metodiškai vadovaus visų šalyje hidrometeorologinius stebėjimus atliekančių juridinių ir fizinių asmenų veiklai.

34. Įstatymo IV skyriuje bus nustatyta, kokie principiniai reikalavimai keliami hidrometeorologiniams produktams ir paslaugoms, kokie reikalavimai keliami paslaugų teikėjui teikiant informaciją hidrometeorologijos paslaugų gavėjui (hidrometeorologijos paslaugų teikėjų sertifikavimas ir kita). Įstatyme bus reglamentuotos nemokamai teikiamos ir komercinės hidrometeorologijos paslaugos, elektroninių ryšių tinklų teikiamos galimybės, paslaugų gavėjo įsipareigojimai dėl gautos iš paslaugų teikėjo informacijos ir galimybės perduoti šią informaciją trečiosioms šalims (tarp jų komerciniais pagrindais). Įstatyme bus numatyta, kad Vyriausybės įgaliotai institucijai suteikiama išimtinė teisė skelbti informaciją apie numatomas ekstremalias hidrometeorologines sąlygas, kurios gali sukelti šalyje stichines, gaivalines, katastrofines nelaimes ar ypatingas ekologines situacijas, reglamentuota neteisėta šiuo požiūriu veikla.

35. Įstatymo V skyriuje bus nustatyta atsakomybė už šio įstatymo nuostatų pažeidimus, pareiga atlyginti nuostolius, padarytus sugadinus hidrometeorologinę įrangą, paslaugų gavėjui nesilaikant sutartyse su paslaugų teikėju nurodytų gaunamos hidrometeorologinės informacijos (taip

pat komercinės) naudojimo sąlygų, ginčų, galinčių kilti vykdant hidrometeorologinę veiklą, nagrinėjimo tvarka, taip pat nustatyta, kad Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybių juridinių ir fizinių asmenų ginčai sprendžiami Lietuvos Respublikoje galiojančių įstatymų nustatyta tvarka, jeigu Lietuvos Respublikos tarptautinėse sutartyse nenumatyta kita šių ginčų nagrinėjimo ir sprendimo tvarka.

36. Įstatymo VI skyriuje bus numatyta, kad siekdama užtikrinti Lietuvos Respublikos prieigą prie kitų valstybių ir tarptautinių organizacijų teikiamų hidrometeorologinių duomenų, produktų ir paslaugų, įgyti teisę jais naudotis ir juos platinti, Lietuvos Respublika sudaro tarptautines sutartis ir tuo atveju, jeigu įsigaliojusios Lietuvos Respublikos ratifikuotos tarptautinės sutartys numatys kitokias hidrometeorologinės veiklos nuostatas, negu šis įstatymas, bus taikomos tarptautinių sutarčių nuostatos. Įstatymas nustatys, kad užsienio valstybių juridiniams ir fiziniams asmenims gali būti suteikiama teisė vykdyti hidrometeorologinę veiklą Lietuvoje tik vadovaujantis šiuo ir kitais Lietuvos Respublikos įstatymais bei teisės aktais. Įstatymas taip pat reglamentuos atstovavimą Lietuvos Respublikai PMO.

37. Įstatymo VII skyriuje bus nustatyta įstatymo įsigaliojimo data ir pasiūlyta Lietuvos Respublikos Vyriausybei parengti ir patvirtinti įstatymo lydimuosius teisės aktus.

XI. NUMATOMI PAKEISTI AR PANAIKINTI TEISĖS AKTAI

38. Priėmus šį įstatymą, nereikės keisti ar panaikinti Lietuvos Respublikoje galiojančių teisės aktų.

_____